

B. B. NALA

Álmokat ébreszt a halk szerenád

Szerelmes ölelés, mit nem élhetek át,
Úgy csendül az éjben, mint halk szerenád.
Hiszen te jelented az áldásomat,
A merengő szívembe rejtett álmokat.
Egyetlen szerelmem, nem hazudhatok,
Éjnek gyönyörében tűzként lobbanok.
Holdfényben a vágyak szerenádja kél,
Egyetlenegy dal száz csodát ígér.
Szerelmes ölelés, mit át nem élhetek,
Éjnek gyönyörében lázként égetett.
Az életem te vagy, hisz rólad dalolok,
Merengő szívemben a vágy tűzként lobog.
Álmokat ébreszt a halk szerenád,
Egyre jobban éget engemet a láz.
Szívem rejtett vágya, lázas ölelés,
Álmok gyönyörében a lelkemhez érsz.
Szerelmes dal hangzik a tűnő percen át,
Vágyódó szemem a hold-tükörbe lát.
Ám a tűnő percek csillag-ékszerek,
Soha nem szűnő vágy éget engemet.
Elmerengő szívem csak teérted ég,
Álmok húrja csendítette énekét.

Vallomásom lázas, suttogó szél

Szívem lázasan remeg, elfojtott gyönyörben, mint a nádszál,
Százszor suttogom neved a halk gyönyörök forró éjszakáján.
Elvárásolt éjen át dalt ébreszt bennem a szenvedély,
Elfojtva a sors szavát, ám az álom száz csodát ígér.
A csillagokat számolom, hold tükre csillan a vágy taván át,
Dal csendül a húrokon, hisz a szívem elmerengve vár rád.

Te vagy nekem az a szó, mely dallá teszi lázas merengésem,
Álmom varázstükrű tó, megrezzen az aranyád a szélben.
Mit mondhatnék, szerelmem, hisz vallomásom lázas, suttogó szél,
Sugarad elbűvöl engem, hisz folyton terólad álmodom én.
Vágyam halk simogatás, az éji szél aranyádat ringat,
Dal csendül a hajnalon át, neved örökre szívembe írtad.

Napkorong kél a hajnali égen

Vágyam aranyhúrja a dalnak,
Kísértő tüze a napsugaraknak.
Az álom szirmot hordoz a szélben,
Te vagy szerelmes ébredésem.
Felhangzó lelke a muzikaszónak,
A halk szelek szirmot sodornak.
Felhő vonul a végtelen égen,
Te vagy a húr a szív hangszerében.
Hisz a szerelmem tűzként lobbant,
A vágy függőnyt sző hajnalomban.
Az álom-szentély ablakán át,
Nem látni mást, csak a szirmok táncát.
Napkorong kél a hajnali égen,
Az álmok tükrében arcod nézem.
A vágy szavakkal elmondhatatlan,
Sorsom örökre neked adtam.
Az álom-szentély ablakán át,
Hallani a szél muzsikáját.
Mevallanám halk szavakon túl,
A vágy húrján az én dalom szól.
A szél suttog száz csodát ígérve,
Szirmokkal táncol a szív ütemére.
Hisz a szerelmem tűzként lobbant,
Vágyam csendül a muzikaszóban.

A VERSLISTA honlapja: <http://portal.verslista.hu>.